

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie ze skargi D. W.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. III AUa 815/19,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 29 marca 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z 14 grudnia 2022 r., przesłanym do Sądu Najwyższego drogą mailową, D. W. (dalej: „skarżący”) wniósł skargę na bezczynność Sądu Apelacyjnego w Krakowie w sprawie o sygn. akt III AUa 815/19. Wskazał, że Sąd Apelacyjny w Krakowie wezwał go do uzupełnienia braków formalnych pisma z 8 grudnia 2022 r., nadesłanego w formie elektronicznej, zawierającego skargę na przewlekłość powyższego postępowania, toczącego się przed tym sądem. Zdaniem skarżącego, doszło do naruszenia prawa, gdyż skarga ta powinna zostać przesłana bez zbędnej zwłoki do Sądu Najwyższego. Została ona bowiem podpisana przy użyciu podpisu elektronicznego.

Odpowiedź na powyższą skargę złożył Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie (dalej: „uczestnik postępowania”). W piśmie z 16 stycznia 2023 r.

wniósł o odrzucenie powyższej skargi. W uzasadnieniu pisma uczestnik postępowania wskazał, że 20 grudnia 2022 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie wpłynęła skarga D. W. (datowana na 8 grudnia 2022 r.) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, będąca przedmiotem niniejszego postępowania. Skarga zawierała jedno zdanie i została podpisana osobiście przez skarżącego. Natomiast 5 stycznia 2023 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie wpłynęła przesłana przez Sąd Najwyższy skarga D. W. (z 14 grudnia 2022 r.) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wniesiona osobiście przez skarżącego, bezpośrednio do Sądu Najwyższego drogą elektroniczną. Zdaniem uczestnika postępowania, obie skargi zostały złożone bez zachowania wymaganych warunków formalnych, tj. zostały sporządzone przez skarżącego osobiście, podczas gdy zgodnie z przepisem art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Co więcej, skarga z 8 grudnia 2022 r., która wpłynęła bezpośrednio do Sądu Apelacyjnego w Krakowie, nie zawierała żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania i nie wskazywała na żadne okoliczności uzasadniające takie żądanie (art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2011 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”). Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą tych wymagań sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego

postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W niniejszej sprawie postępowanie, w związku z którym zostały wniesione pisma skarżącego z 8 grudnia 2022 r. i z 14 grudnia 2022 r., dotyczy odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o prawo do renty socjalnej. W sprawach tych stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego. Z powyższego wynika, że również w sprawie skargi na przewlekłość takiego postępowania zastosowanie znajdą te przepisy.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. W orzecznictwie jednolicie przyjmuje się, że powyższy przepis znajduje zastosowanie również w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania, jeżeli do jej rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy (uchwała Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04; postanowienia Sądu Najwyższego: z 2 lutego 2021 r., I NSP 174/20; z 6 lutego 2021 r., I NSP 169/20; z 1 września 2021 r., I NSP 135/21; 11 maja 2022 r., I NSP 101/22). Z treści skargi nie wynikało również, aby skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.).

Niezależnie od powyższego, rację przyznać należy uczestnikowi postępowania, że skarżący nie dopełnił wymogów formalnych związanych z wniesieniem skargi na przewlekłość postępowania. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia

przewlekłości w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Skarga, która nie spełnia powyższych wymagań, podlega odrzuceniu przez sąd właściwy do jej rozpoznania bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość). W niniejszej sprawie skarżący nie sformułował wymaganego ustawowo żądania, ani też nie przytoczył okoliczności, które by je uzasadniały.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość oraz na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[f.n]